

Tisková zpráva č. 17

28. května 2018

Legenda jménem Jordi Savall

V pondělí 28. května na Pražském jaru vystoupí **Jordi Savall**, jenž více než půl století patří k nejvýraznějším postavám světa autentické interpretace staré hudby. Znovuobjevuje zapomenuté hudební poklady, neúnavně se pouští do hledání nečekaných souvislostí, zdůrazňuje přesah hudby, její moc ovlivňovat dějiny. A zároveň připomíná, že hudba je možná nejlepším zrcadlem naší historie.

Z těchto principů vychází i Savallův rozsáhlý projekt *Jerusalem*, se kterým se po devíti letech vrací na Pražské jaro. Město Jeruzalém s jeho pět tisíc let starou historií je místem, ve kterém se setkávají všechna tři velká monoteistická náboženství Středomoří. V časech radostných byl cílem poutníků, jindy zase dobyvatelů. Etymologický význam názvu bývá vysvětlován jako město dvou mírů, tedy nebeského, který byl hlásán proroky, a pozemského, jež vyhlašovali vůdci političtí. Jordi Savall a členové ansámblů **Hespèrion XXI** a **La Capella Reial de Catalunya** se pro tento projekt obklopili hudebníky židovskými, křesťanskými a muslimskými z Izraele, Palestiny, Řecka, Sýrie, Arménie, Turecka, Anglie, Francie, Španělska, Itálie a Belgie, aby v pestré paletě předestřeli barevnost Jeruzaléma, jenž je možná předkládán jako metafora dnešního světa.

Jordi Savall

Jordi Savall je v současném hudebním světě výjimečnou osobností. Více než půl století se věnuje znovuobjevování opomíjených klenotů hudební historie; oněch padesát let strávil jejich výzkumem, výkladem a interpretací, buď jako hráč na violu da gamba, nebo jako dirigent. Spolu s Montserrat Figueras založil tři soubory, Hespèrion XXI (1974), La Capella Reial de Catalunya (1987) a Le Concert des Nations (1989), a také label Alia Vox (1998).

Savallova tvůrčí dráha koncertního umělce, pedagoga, badatele a tvůrce nových projektů na poli hudby i kultury v širším slova smyslu z něj činí jednoho z klíčových architektů soudobého procesu přehodnocování přístupu k historické hudbě. Svým zásadním přínosem k celkovému vyznění filmu Alaina Corneaua *Všechna jitra světa* (cena

César za nejlepší filmovou hudbu), bohatou koncertní činností (přes 140 představení za rok) a nahrávkami (ročně šest titulů) vydává Savall svědectví o tom, že stará hudba nemusí být určena elitnímu publiku, ale že dokáže vzbudit zájem nejširšího okruhu posluchačů. Kritik Allan Kozinn charakterizoval v deníku *The New York Times* (2005) Savallovy rozsáhlé koncertní a nahrávací aktivity jako „*nikoli pouhé obnovené uvádění, nýbrž fantazií prodchnuté znovuožívování.*“

Savallova diskografie obsahuje přes 230 kompaktních disků se středověkou, renesanční, barokní a klasickou hudbou, které obdržely Grand Prix de l'Académie du Disque Français, Grand Prix de l'Académie Charles Cros, Midem Classical Awards, Grammy ad. Jordi Savall je nositelem dlouhé řady řadu ocenění a poct včetně francouzského Řádu umění a literatury (1988), katalánského Kříže svatého Jiří (1990), titulu Hudebník roku udělovaného časopisem *Le Monde de la Musique* (1992), čestných doktorátů univerzit v Lovani (2000), Barceloně (2006), Basileji (2013) a Utrechtu (2016), ceny Léonie Sonning Music Prize (2012), francouzské Čestné legie (2013) a Zlaté medaile Katalánské vlády (2014). V rámci Evropského roku mezikulturního dialogu 2008, vyhlášeného pod hesly „Společně v rozmanitosti“ a „Umělec za mír“ jako součást programu vyslanců dobré vůle organizace UNESCO, byli Jordi Savall a Montserrat Figueras jmenováni mezikulturními vyslanci.

V operní oblasti se Savall významnou měrou podílel na znovuoobjevení a uvedení oper *Una cosa rara* (Vzácná věc, Gran Teatro del Liceo, Barcelona 1991) a *Il burbero di buon cuore* (Bručoun s dobrým srdcem, Montpellier 1995 a Gran Teatro del Liceo 2012) španělského skladatele Vicenta Martína i Soler. V roce 1993 uvedl poprvé v Gran Teatre del Liceu operu Claudia Monteverdiho *L'Orfeo* (v roce 2002 vznikla DVD nahrávka pro BBC-Opus Arte). Operu Antonia Vivaldiho *Farnace* dirigoval v Teatro de la Zarzuela v Madridu (2001), Bordeaux (2003), Vídni (2005) a Paříži (2007), operu Johanna Josepha Fuxe *Orfeo ed Euridice* ve Štýrském Hradci (2010), Vivaldiho operu *Il Teuzzone* v Opéra Royal de Versailles (2011) a operu Marina Maraise *Alcione* v pařížské Komické opeře a v Opéra Royal de Versailles (2017) a v Théâtre de Caen (2018).

Podobně jako mnozí další hudebníci i Jordi Savall se hudbě začal věnovat velice záhy, jako zpěvák dětského sboru ve svém rodišti, katalánském městě Igualada. Následovalo studium hry na violoncello, jež zakončil v roce 1964 absolvováním barcelonské konzervatoře. Zprvu jako samouk se posléze v roce 1965 seznamoval s hrou na violu da gamba. V roce 1968 pak zahájil studia ve Švýcarsku (Schola Cantorum Basiliensis), kde v roce 1973 nastoupil na místo svého učitele Augusta Wenzingera a řadu let zde přednášel a vedl mistrovské

kurzy. Jordi Savall hraje na sedmistrunnou violu da gamba, Barak Norman, Londýn, 1697. Na Pražském jaru vystoupil v roce 2004 a 2007 se svým souborem Hespèrion XXI a v roce 2009 s Nederlands Blazers Ensemble a na samostatném recitálu (viola da gamba).

Kontakt

Pavel Trojan Jr.
tiskový mluvčí
tel. 257 311 923
email: trojan@festival.cz